

Bygherrerapport om de arkæologiske forundersøgelser i forbindelse med etablering af Søhøjlandets Golfbane ved Gjern, foråret og sommeren 2007.

SIM j. nr. 28/2006 Søhøjlandets Golfbane, KUAS j. nr. 2003-2123-1248.



Skannerup sogn, Gjern herred, før 1970 Skanderborg amt - stednummer 16.01.09-74.

Indholdsfortegnelse

Indledning	s. 2
Landskabet	s. 4
Fortidsminderne i området	s. 4
Undersøgelsens metode	s. 5
Undersøgelsens resultater	s. 6
Dataliste	s. 10
Konklusion og fremtidigt arbejde	s. 11
Oversigtsplan	s. 13

Indledning

I forbindelse med projekteringen af ”Søhøjlandets Golfbane”, der er et nyt ca. 67 ha stort 18 hullers golfbaneanlæg ved DanParcs Silkeborg nær Gjern, rettede golfbanearkitekt Henrik J. Jacobsen i november 2006 henvendelse til Silkeborg Museum for at afklare behovet for evt. arkæologiske forundersøgelser på arealerne i henhold til Museumslovens § 27.

På grund af områdets topografi, og på grund af de mange fortidsminder der på forhånd var registreret i området mellem Gjern, Skannerup og Voel, måtte det anses for at være meget sandsynligt, at der ved etableringen af golfbanen ville fremkomme yderligere, skjulte fortidsminder, der ville være omfattet af Museumslovens § 27. Henrik J. Jacobsen anmodede derfor på vegne af bygherren DanParcs Udviklingsselskab P/S Gjern, Silkeborg Museum om at udarbejde et budget over en arkæologisk forundersøgelse. Forundersøgelsen ønskedes foretaget som en integreret del af anlægsarbejdet, således at museet løbende fulgte muldafrømningen, når golfbanens entreprenører alligevel afrømmede muldjorden, hvor de forskellige anlæg skulle etableres. Herved kunne områder med få eller ingen fortidsminder frigives efter registrering og evt. mindre undersøgelser. Evt. områder med mere omfattende levn som f.eks. gravpladser eller massive bebyggelsesspor måtte derimod enten friholdes for anlægsarbejde ved justeringer af golfbaneanlægget, eller også måtte sådanne områder undersøges ved en egentlig arkæologisk udgravning, hvilket i så fald kunne kræve udarbejdelse af nye udgravningsbudgetter for sådanne fundrige delområder. Med denne fremgangsmetode ville forundersøgelserne kun omfatte de områder, der ville blive direkte berørt af anlægsarbejderne, hvilket vil sige de steder, hvor der blev gravet ned til og ned i undergrunden, hvorimod de områder, hvor bunkers, teesteder, jordvolde m.m. skulle opbygges oven på det eksisterende muldlag, ikke skulle undersøges. Efter en nærmere drøftelse og accept af denne forundersøgelsesmetode med Kulturarvsstyrelsen, og efter godkendelse af forundersøgelsesbudgettet hos såvel Kulturarvsstyrelsen som bygherren, gik anlægsarbejdet, og hermed også den kombinerede forundersøgelse og udgravning i gang i midten af april 2007.



Muldafrømning på green 12. I baggrunden Gjern Bakker.

Undersøgelserne viste, at der indenfor det ca. 67 ha store areal fandtes to større områder med bebyggelsesspor fra slutningen af yngre stenalder og begyndelsen af ældre bronzealder.

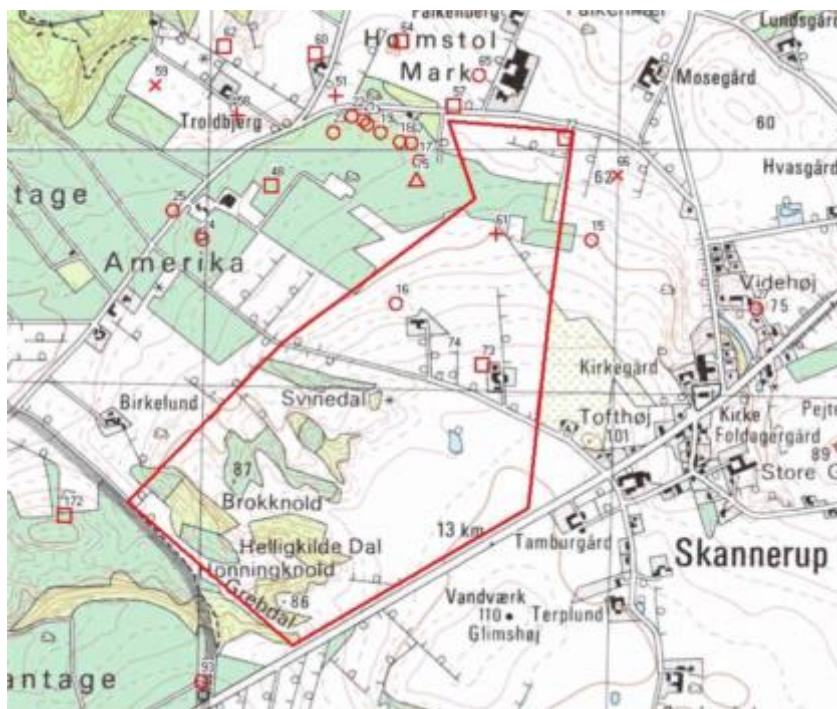
Det ene område var beliggende omkring ejendommen Toften 6, og rummede talrige bebyggelsesspor i form af gruber, kogestensgruber eller ”jordovne” samt spredte stolpehuller fra en bebyggelse fra overgangen mellem yngre stenalder og ældre bronzealder, omkring 1.800 f. Kr. Egentlige huse kunne ikke udskilles i de afrømmede felter i dette område.

Det andet bebyggelsesområde var beliggende på det flade plateau umiddelbart nord for Hammelvejen, og rummede ligeledes talrige bebyggelsesspor i form af fundrige gruber og kogestensgruber eller ”jordovne”. Desuden fremkom talrige stolpehuller, hvorimellem der kunne udskilles tre huse fra slutningen af yngre stenalder og ældre bronzealder, omkring 2.200 - 1.000 f. Kr.

I tilknytning til dette bopladsområde fremkom et gravanlæg i form af en mandslang, stenbygget kiste med brændte knogler, der antagelig skal dateres til slutningen af ældre bronzealder, omkring 1.300 - 1.000 f. Kr., og i samme område fandtes også spor efter en boplads eller jagtstation fra tidlig jægerstenalder, omkring 7.000 f. Kr.

En lille fremspringende bakke i den nordlige del af området, hvor der tidligere var udgravet en lille gravplads fra tidlig førromersk jernalder (sb. nr. 61), omkring 500 - 300 f. Kr., viste sig at være uden yderligere forhistoriske anlægsspor, og en overpløjet gravhøj (sb. nr. 16), der viste sig at ligge lidt længere mod øst end den var afsat på sognebeskrivelseskortet, blev ikke undersøgt nærmere, da den ligger i et område, der ikke vil blive berørt af anlægsarbejdet.

Størstedelen af det arkæologiske feltarbejde blev som nævnt foretaget i forbindelse med de indledende og omfattende jordarbejder i løbet af foråret og forsommeren 2007, og de efterfølgende an-



Registrerede fund og fortidsminder i området.

lægsarbejder i forbindelse med færdiggørelsen af golfbanen er løbende blevet fulgt ved besigtigelser i løbet af sommeren og efteråret 2007.

Etableringen af størstedelen af golfbanen blev afsluttet med tilsåning med græs i efteråret 2007, men den sidste del af bane 10 med fairway og green, der skal etableres på matr. 4m Skannerup By, samt en planlagt Driving Range på arealerne ud mod Lille Amerika mangler stadig at blive anlagt. Disse anlæg skulle efter planen have været lavet i efteråret 2007, men forventes nu først etableret i foråret 2008.

Landskabet

Golfbanen anlægges i et område vest og nordvest for Skannerup by, der hovedsagelig består af et højtliggende plateau, der falder mod vest, nord og nordøst. Den vestlige del af området er præget af flere dybe erosionskløfter med fald mod vest, hvorimod terrænet mod nord og nordøst falder mere jævnt ned mod en flad terrasse ovenfor Gjærn Å-dalen, omkring 75 m over havet. Mod syd afgrænses golfbanen af Silkeborg - Hammel landevejen omkring kote 100 m. over havet, syd for hvilken terrænet stiger yderligere til 110 m ved bakkedraget Glimshøj.

Undergrunden i området består af grågult sand og leret sand, enkelte steder iblandet grus.

Fortidsminderne i området

Indenfor golfbaneområdet var der på forhånd registreret en overpløjet gravhøj, antagelig fra yngre stenalder eller ældre bronzealder (sb. nr. 16), en urnegravplads fra tidlig førromersk jernalder (sb. nr. 61) samt en koncentration af flere opløjede, udaterede kogestensgruber (sb. nr. 73). I den sydvestlige del af området kendes desuden et privat fund af en sleben flintøkse fra slutningen af yngre stenalder eller tidlig bronzealder, og navnet Helligkilde Dal antyder, at en af slugterne har



Registrering af en lavning med kulturlag fra sten- og bronzealder på green 3.

rummet en helligkilde fra middelalder/nyere tid. Umiddelbart nord for det kommende golfbaneanlæg er der registreret en fredet gravhøj, otte overpløjede gravhøje (sb. nr. 17-24 og 65) samt en række boplads- og gravfund fra ældre jernalder (sb. nr. 25, 48, 51, 57-60, 62, 66-67 og 72), hvoraf flere er helt eller delvist undersøgt.

Undersøgelsens metode

Som nævnt i indledningen blev de arkæologiske undersøgelser foretaget som en integreret del af jordarbejderne i forbindelse med afrømningen af mulden på de enkelte golfbaneanlæg.

De omfattende muldafrømninger rundt omkring i terrænet blev foretaget under overvågning af Silkeborg Museum i perioden 11. april - 16. juni 2007, og de efterfølgende anlægsarbejder i forbindelse med opbygningen af de forskellige greens, teesteder m.m. blev fulgt ved jævnlige besigtigelser i løbet af sommeren og efteråret 2007. Bopladsområdet med hustomterne samt dele af Helligkilde Dal er afsøgt med metaldetektorer af en detektorgruppe fra Silkeborg Museum, men desværre med negativt resultat.

Starten af undersøgelserne foregik i usædvanlig mildt forårsvejr med høj sol, let vind og temperaturer omkring 20 grader, der dog undertiden afløstes af mere almindeligt dansk sommervejr i form af spredt skydække og gentagne byger. Forårets tørre periode og lette vind medførte en del sandflugt over de åbnede felter og gjorde i perioder registreringen i fladen temmelig besværlig. Forsommerens mange og ofte lange byger hjalp på fugtigheden i undergrunden, men vanskeliggjorde også til tider registreringen, da rindende overfladevand blandet med undergrundssand udviskede farveforskellene i undergrunden og fyldte de snittede anlæg med vand.

Efter arkitekten og entreprenørerne havde sat de enkelte baneanlæg af i terrænet, blev mulden afrømmet ved hjælp af store gravemaskiner på bånd med en to meter bred skovl. Muldlagets tykkelse varierede mellem 20 - 40 cm, dog med et forholdsvis tykt muldrag på op til 60 cm ved slugterne i den sydvestlige del af arealet samt i nogle af områderne længst mod nordøst.



Tømning af et kulturlag fra sten- og bronzealder på green 7.

Efterhånden som anlægssporene blev afdækket ved muldafrømningen, blev de ridset op og efterfølgende indmålt i lokale målesystemer i målestok 1:500 i de områder, hvor der kun var få eller spredte anlæg. I forbindelse med en terrænregulering på fairway 17 fremkom mere omfattende anlægsspor, bl.a. hustomter, og disse blev derfor indmålt i målestok 1:50. Efter indmåling blev udvalgte anlæg snittet, fotograferet, beskrevet og til sidst tømt helt.

I forbindelse med indmålingen af anlæg, felter og søgegrøfter, blev der etableret lokale målesystemer for hvert enkelt felt eller søgegrøft, og disse målesystemer blev efterfølgende indmålt med GPS af landinspektør Asger S. Kristensen, Geopartner.

De områder, hvor muldafrømningen er blevet overvåget af museet, er green 1-9, 11-18, en række tee-steder, tre områder hvor der skal etableres søer, flere arealer hvorfra der er hentet materiale til opbygning af de forskellige anlæg, samt en række terrænreguleringer. Områderne udgør tilsammen ca. 35.000 kvadratmeter, der suppleres af søgegrøfter på godt 1000 løbende meter, der blev etableret forud for nogle af terrænreguleringerne.

Der er udarbejdet 23 plantegninger i A3-format og dertil kommer snittegninger af ca. en fjerdedel af de 692 påviste anlæg. Anlæggene var først og fremmest stolpehuller i huse, større og mindre gruber samt adskillige kogestensgruber eller jordovne. På green 3 og 7 fremkom endvidere to større kulturlag, der ud fra fund af keramik og flintredskaber kan dateres til slutningen af yngre stenalder og begyndelsen af ældre bronzealder omkring 2.200 - 1.000 f. Kr., således at de må være samtidige med husene på fairway 17.

Undersøgelsens resultater

Til trods for at udgravningerne kun er foretaget på de direkte berørte områder, har de størrelsesmæssigt begrænsede, men til gengæld mange og spredte felter givet så mange "kig" under muldlaget, at vi har fået et godt indtryk af de forhistoriske aktiviteter i området.

Boplads fra jægerstenalderen

De ældste spor efter aktivitet i området er en række flintgenstande fra tidlig jægerstenalder.



Flækkeblokke, flækker og en mikrolit af flint. Tidlig Maglemosekultur.

Fundene består af en del løsfundne flækker og mikroflækker af flint, enkelte flækkeblokke samt en lancetformet mikrolit. Oldsagerne kan dateres til tidlig Maglemosekultur, omkring 7.000 f. Kr, og fundene var koncentreret til det flade plateau nord for Hammel-vejen, især i området omkring green 17, tee-stederne til bane 7 samt green 3 og terrænreguleringen nordvest herfor.

Fundene fremkom som enkeltfund i muldlaget og i de øverste centimeter af undergrunden, og der kunne ikke påvises egentlige anlægsspor fra jægerstenalderen i form af nedgravninger eller andre anlæg i undergrunden. Da muldlaget ikke var særlig tykt i området, kan resterne efter egentlige anlæg og konstruktioner være pløjet væk, men de mange flækker og mikroflækker samt de få genstandsformer antyder, at der snarest er tale om et eller flere kortvarige ophold på stedet, der kan have fungeret som jagtstation eller rasteplass for maglemosekulturens jægere, med god udsigt over jagtterrænet, og med let adgang til drikkevand i de fremspringende kildevæld i de dybe kløfter lige nedenfor pladsen.

Bebyggelsesspor fra slutningen af yngre stenalder og ældre bronzealder.

Ved undersøgelsen påvistes også to større områder med bebyggelsesspor fra slutningen af yngre stenalder og begyndelsen af ældre bronzealder.

Det ene område var beliggende omkring ejendommen Toften 6, hvor der på forhånd var registreret fund af kogestensgruber (sb. nr. 73). I dette område fremkom talrige bebyggelsesspor i form af gruber, kogestensgruber eller ”jordovne” samt spredte stolpehuller fra en bebyggelse fra slutningen af yngre stenalder eller begyndelsen af ældre bronzealder, omkring 1.800 f. Kr. Egentlige huse kunne dog ikke udskilles i dette område. Anlægssporene fremkom på green 2, 15 og 17, på de terrænregulerede arealer på fairway 18 og mellem green 15 og 17, samt på udvidelsen af søen mod nord. Da de fleste af anlæggene var fundtomme, bortset fra trækul og varmpåvirkede sten, er de forholdsvis svære at datere med sikkerhed. Der er derfor hjemtaget en række prøver, bl.a. af trækul til evt. senere kulstof 14 analyse, der kan bestemme anlæggenes alder mere præcist.



En 21 meter lang bronzealderhustomt under udgravning. Set fra vest.

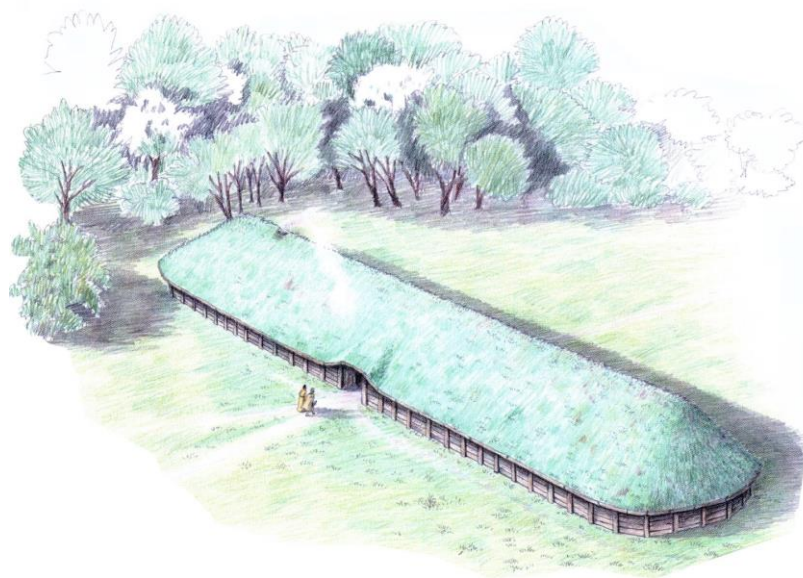
Det andet bebyggelsesområde var beliggende på det flade plateau umiddelbart nord for Hammelvejen, og rummede ligeledes talrige bebyggelsestyper i form af kulturlag, fundrige gruber, kogestensgruber eller ”jordovne” samt et stort, nedgravet lerkar. Desuden fremkom talrige stolpehuller, hvorimellem der kunne udskilles mindst tre huse fra slutningen af yngre stenalder og ældre bronzealder, omkring 2.200 - 1.000 f. Kr.

De tre huse blev registreret i forbindelse med en terrænregulering på fairway 17 og er af forskellig konstruktion, og deres spredte beliggenhed er kendetegnede for deres tid.

Det ældste hus kan ud fra form og fund dateres til slutningen af dolktid eller meget tidlig bronzealder, omkring 2.200 - 1.800 f. Kr. Huset var øst-vest vendt og bestod overvejende af et forsænket gulv mod øst og sporadisk bevarede stolpehuller i vest. Huset tolkes som et langhus med én indre langsgående række af tagbærende stolper, med andre ord et midtsulehus. Sporene efter både tagbærende stolper og vægge er meget diffuse, men overordnet er huset bevaret i ca. 28 meters længde og med en bredde på ca. 6 meter. Fra nedgravningen i forbindelse med det forsænkede gulv fremkom spredte lerkarskår, flint og trækul. Sidstnævnte kan ved hjælp af naturvidenskabelige metoder give en mere præcis datering af anlægget.

Umiddelbart nord for dette hus fremkom endnu en hustomt i form af et yderst velbevaret langhus, på 21 x 8,5 meter. Huset kan ud fra formen og det sparsomme fundmateriale dateres til ældre bronzealder, ca. 1.800 - 1.300 f. Kr. Huset har haft lige langvægge og buede gavle og i dets indre fandtes spor efter fem sæt tagbærende stolper. Væggen har bestået af kraftige stolper med en indbyrdes afstand på ca. 2 meter, og stolperne har tilsyneladende haft nogenlunde samme dimensioner som de tagbærende stolper. Den svære vægkonstruktion tyder på, at taget har bestået af et forholdsvist tungt materiale som for eksempel græstørv. I forbindelse med huset fandtes flere kogestensgruber eller ”jordovne”, hvoraf flere sandsynligvis er samtidige med huset.

Yderligere et langhus fremkom i feltets nordvestlige hjørne. Dette hus er kun delvist undersøgt, da det fortsatte udenfor det afgrænsede område. Huset er blot afdækket i ca. 3 meters længde, men det



Forslag til rekonstruktion af bronzealderhuset. Tegning J. Andersen, Haderslev Museum.

er alligevel muligt ud fra de sparsomme rester at se den tre-skibede huskonstruktion og den afrundede østgavl. Stolpehullernes dimensioner er dog langt spinklere end stolpehullerne i det ovenfor omtalte hus, og de to huses indbyrdes datering kunne ikke klarlægges ved udgravningen.

I forbindelse med husene fandtes adskillige kogestensgruber og spredte keramikholdige gruber, hvis funktionstid må være samtidig med de tre huses.

På green 3 og green 7 fremkom desuden to vidtstrakte forsænkninger. De dækkede et areal på henholdsvis ca. 450 og 250 kvadratmeter og fylden i begge lavninger var forholdsvis kompakt og let fugtig. Sænkningerne er fyldt op samtidig med bosættelserne og indeholdte bopladsrelateret affald i form af lerkarskår, flintredskaber, knusesten, trækul med mere. Ud fra fundet af blandt andet et fragment af et flintsegl, en skaftskraber og flere knusesten tolkes opfyldningen af sænkningerne som udsmidslag fra den nærliggende boplads. I forbindelse med sænkningerne fandtes endvidere adskillige kogestensgruber og flere stolpehuller. Stolpehullerne samlede sig i mindre koncentrationer på feltet, men deres indbyrdes placering var for irregulær til at kunne tolkes som huse.

Umiddelbart nordøst for sænkningen på green 3 fremkom underdelen af et større lerkar. Karret blev taget op i præparat, for at kunne tømmes under mere kontrollable forhold på museet. Ved tømning af karret viste det sig, at randpartiet allerede var knækket af i oldtiden og faldet ned i karret, hvor de fleste af randskårene fandtes sammen med en fladehugget pilespid. Pilespidsen og karret, der har været ca. 40 cm højt, kan dateres til overgangen yngre stenalder/ældre bronzealder, omkring 1.800 f. Kr.

Gravanlæg fra ældre bronzealder.

Ved afrømningen af mulden på bane 8's tredje tee-sted, fremkom et gravanlæg i form af en omtrent mandslang stenbygget kiste med brændte knogler. Graven var orienteret nordvest – sydøst, ca. 230 x 75 cm stor, og let nedgravet i undergrundssandet. Langs nedgravningens sider og bund fandtes mange knytnevæstore sten samt mange små stumper af brændte knogler, der antagelig har været svøbt i et stykke skind eller klæde, inde de blev anbragt i kisten.



Brændtbensgraven under udgravning.

Det var ikke muligt at datere begravelsen præcist, da der ikke fandtes daterende oldsager, men formodentlig er der tale om et gravanlæg fra slutningen af ældre bronzealder, omkring 1.300 - 1.000 f. Kr., hvor ligbrænding begynder at vinde indpas, for at blive enerådende ved overgangen til yngre bronzealder, omkring 1.000 f. Kr.

Naturvidenskabelige analyser af knoglematerialet kan muligvis give oplysninger om den gravlagtes alder og køn samt ikke mindst en præcis datering.

Graven fremkom ca. 50 meter syd for feltet med de tre hustomter fra ældre bronzealder, og antagelig er det en af beboerne herfra, der er gravlagt nær bebyggelsen. Der kunne ikke iagttages spor efter højopbygning eller anden form for markering af graven.

På flere af de muldafrømmede arealer - green 5, 6, 8, 11, 12 og 18 samt terrænreguleringer på fairway 1, 11, 13, 14 og 15, blev der ikke fundet anlægsspor overhovedet. Felter og søgegrøfter uden anlægsspor fandtes hovedsagelig på de fremskydende bakketunger, i bunden af slugterne samt enkelte steder på plateauet langs Silkeborg - Hammel landevejen og på det lavtliggende område mod nord.

Den lille fremspringende bakke i den nordlige del af området, hvor der tidligere var udgravet en lille gravplads fra tidlig førromersk jernalder, omkring 500 - 300 f. Kr. (sb. nr. 61), viste sig også at være uden yderligere forhistoriske anlægsspor, og den overpløjet gravhøj (sb. nr. 16), der lå lidt længere mod øst end den var afsat på sognebeskrivelseskortet, blev ikke undersøgt nærmere, da den ligger i et område, der ikke berøres af anlægsarbejdet.

Dataliste

Undersøgelserne i forbindelse med de omfattende muldafrømninger blev foretaget i perioden 11. april - 16. juni 2007, med museumsinspektør Knud Bjerring Jensen som udgravningsansvarlig og daglig udgravningsleder, og med deltagelse af stud. mag. Lise Hjorth Skov, cand. mag. Karen Rysgaard, museumsformidler Mette Bundgaard og Paul Jensen.



Pilespidsen fra det nedgravede lerkar under udgravning.

De efterfølgende anlægsarbejder i forbindelse med opbygningen af de forskellige greens, teesteder m.m. blev fulgt ved jævnlige besigtigelser i løbet af sommeren og efteråret 2007.

De daglige samarbejdspartnere var golfbanearkitekt Henrik J. Jakobsen samt Leif Beck Andreasen, Beck Golf & Sport og Flemming Thorup, Thorup Anlæg, der var entreprenører på golfbanen.

Korrespondancen er ført mellem golfbanearkitekt Henrik J. Jakobsen, Holstebro/Ebeltoft, Jette Bang, Kulturarvsstyrelsen og Knud Bjerring Jensen, Silkeborg Museum.

Sagen er journaliseret på Silkeborg Museum som SIM j. nr. 28/2006 Søhøjlandets Golfbane, og alle oldsager, original dokumentation og udgravningsberetningen opbevares her. Hos Kulturarvsstyrelsen har sagen j. nr. 2003-2123-1248.

Konklusion og fremtidigt arbejde

Undersøgelserne viste, at der indenfor det ca. 67 ha store område der blev berørt af golfbanen, fandtes to større områder med bebyggelsesspor fra slutningen af yngre stenalder og begyndelsen af ældre bronzealder.

Det ene bopladsområde fremkom omkring ejendommen Toften 6, og rummede talrige bebyggelsesspor i form af kogestensgruber, gruber og stolpehuller fra en bosættelse fra overgangen mellem yngre stenalder og ældre bronzealder, omkring 1.800 f. Kr. Egentlige huse kunne dog ikke udskilles i de afrømmede felter i området.

Det andet bopladsområde var beliggende på det sandede plateau nordvest for Skannerup, og rummede spor efter huse og kulturlag fra en større bosættelse, der ud fra husenes form og fund i huse og kulturlag kan dateres til slutningen af yngre stenalder og ældre bronzealder, omkring 2.200-1.000 f. Kr. Der påvistes spor efter mindst tre langhuse, der har ligget omgivet af aktivitetsområder med kogestensgruber, kulturlag og et delvist nedgravet lerkar. Husenes forskellige konstruktion taler mod en samtidig datering, men da husene ikke overlappede hinanden, kan deres indbyrdes relation ikke præciseres nærmere.



Kogestensgrube eller ”jordovn” gennemskåret.

I tilknytning til dette bopladsområde fremkom et gravanlæg i form af en mandslang, stenbygget kiste med brændte knogler, der antagelig skal dateres til slutningen af ældre bronzealder, omkring 1.300 - 1.000 f. Kr., og i samme område fandtes også spor efter en boplads eller jagtstation fra tidlig jægerstenalder, omkring 7.000 f. Kr.

En lille fremspringende bakke i den nordlige del af området, hvor der tidligere var udgravet en lille gravplads fra tidlig førromersk jernalder, omkring 500 - 300 f. Kr., viste sig at være uden yderligere, forhistoriske anlægsspor, og en overpløjet gravhøj, der ligger lidt længere mod øst end den var afsat på sognebeskrivelseskortet, blev ikke undersøgt nærmere, da den ligger i et område, der ikke vil blive berørt af anlægsarbejdet.

Undersøgelserne omfattede kun de arealer der blev afrømmet i forbindelse med anlæggelsen af golfbaneanlæggene, og samtlige af disse områder blev frigivet til anlægsarbejderne efter de arkæologiske forundersøgelser.

Udgravningerne afgrænsede dog ikke de lokaliserede bebyggelser, og ved eventuelle fremtidige anlægsarbejder på golfbanearealerne, må man derfor være opmærksom på, at bebyggelserne strækker sig ud i områderne udenfor de undersøgte anlæg.

Den sidste del af bane 10 med fairway og green, der skal etableres på matr. 4m Skannerup By, samt en planlagt Driving Range på arealerne ud mod Lille Amerika mangler stadig at blive anlagt. Disse anlæg skulle efter planen have været lavet i efteråret 2007, men forventes først etableret i foråret 2008. Også disse anlægsarbejder bør følges arkæologisk, da der er stor sandsynlighed for, at der kan fremkomme skjulte fortidsminder ved jordarbejderne.

Silkeborg Museum den 18. november 2007.

Karen Rysgaard og Knud Bjerring Jensen



Målformid: 1-4000
-cage/27030-27499/27115/gca/27115.jac tarname:Geopartner.ramme.Simpele_A3L.jac Dato: 24.08.2007

Geopartner
Landskapsarkitektur AS

